In ꝓncipio sermõis eⁱ: accedẽtes ambierũt eũ lapides ꝓciosi: discipuli sui: a quibꝰ exordiũ annũciatiõis eⁱ fieret. ¶ Vitã petijt ⁊ dediſti ei: Resurrectionẽ petijt: dicẽs: pater clarifica filiũ tuũ: ⁊ dediſti ei. Lõgitudinẽ dierꝫ in seculũ ⁊ in seculũ seculi. Lõga tpa seculi huiꝰ q̃ haberet eccl̃ia: ⁊ deinceps eternitatẽ in seculuꝫ seculi. ¶ Magna ẽ gl̃ia eiꝰ in salute tua: Magna ẽ q̃dẽ gl̃ia eiꝰ i salute q̃ eum resuſcitaſti. Gl̃iam ⁊ magnũ decorẽ ꝑones sup eũ. Sz adhuc gl̃iam ⁊ magnũ decorẽ addes ei: cũ i celo collocabis ad dexterã tuã. ¶ Qm̃ dabis eũ i benedictionẽ in seculũ seculi: Hec est benedictio quã ei dabis in seculũ seculi. Letificabis eũ i gaudio cũ vultu tuo. Letificabis eũ scõm hoiem cum vultu tuo quẽ leuabit ad te. ¶ Qm̃ rex sperat in dñõ: Qm rex nõ sperabit: ꝫ humilis corde sperat in dñõ. Et in altiſſimi misericordia nõ cõmouebit. Et i altiſſimi misericordia nõ ꝓturbabit hũilitatẽ eiꝰ atq; obediẽtiã vsq; ad mortẽ crucis. ¶ Inueniat̃ manꝰ tua oibꝰ ĩimicis tuis: Inueniat̃ o rex ptãs tua: cũ adiudicãduꝫ veneris oibꝰ ĩimicis tuis: q̃ eã i humilitate tua nõ intellexerũt. Dextera tua ĩueniat oẽs q̃ te oderũt. Claritas q̃ regnas ad dexterã patris iueiat i die iudicij punendos oẽs q̃ te oderũt: qz nũc ipsi nõ inueneſt eã. ¶ Pones eos vt clibanũ ignis: Cõſtitues eos ardẽtes intrinſecꝰ: cõſciẽtia ipietatis sue. In tpe vultꝰ tui: In tpe mãifestatõis tue. Deus i ira sua conturbabit eos ⁊ deuorabit eos ignis. Deinde ꝓturbati vindicta dñi: pꝰ accuſationẽ ꝓſciẽtie: dabũt igni eterno deuorãdi. ¶ Fructũ eoꝝ de terra pdes: Fructũ illoꝝ qz terrenꝰ ẽ: pdes ꝺ terra. Et semẽ eoꝝ a filijs hoim. Et opa illorũ vel quoſcũq; ſeduxerũt nõ deputabis inf filios hoim: q̃s in hereditatẽ sempiternam vocaſti. ¶ Qm̃ declinauerunt in te mala: Nec aũt pena retribuet eiſ: qm̃ mala q̃ sibi iminere te regnãte arbitrãt: i te occidendũ detorſerũt. Cogitauerũt †cõſiliũ qꝺ nõ potuerũt ſtabilire. Cogitaueſt ꝓſiliũ dicẽtes: expedit vnũ ꝓ ombus mori: qꝺ nõ potuerũt ſtabilire neſcientes q̃d direſt. Qm̃ ponꝫ eos dorſum: Qm̃ ordinabis eos i hꝫ a quibꝰ pꝰ positis ⁊ cõtẽptis auerteris. In reliquiis tuis ꝓparabis vultũ eoꝝ. Et i bis que relinq̃s: id est in cupiditatibꝰ regni terreni ꝓparabis tibi ad passionẽ impudẽtiã eorum. ¶ Exaltare dñe i vtute tua: Quẽ humilẽ nõ cogueſt. Exaltare dñe in vtute tua: quã ifirmitatẽ putaueſt. Cãtabimꝰ ⁊ psallemꝰ vtutes tuas. Corde ⁊ opere celebrabimꝰ: ⁊ nota faciemꝰ mirabilia tua.

Explicit Tractatꝰ de pſ. xx

Incipit Tractatꝰ de pſ. xxi

¶ In finẽ ꝑ suſceptione matutina: psalmus Dauid.

In finem ꝑ resurrectiõe sua ipse dñs Jesus chriſtꝰ loq̃t. Matutia eni fuit ꝓma sabbati resurrectio eⁱ: q̃ suſceptꝰ ẽ in eternã vitã: cui mors vltra nõ dñabit. Bicũt aũt ista ex ꝓsona crucifixi: nã de capite psalmi hꝰ sũt vba que ipse clamauit cũ i cruce pẽderet: ꝓsonã etiã seruans veteris hois cuiꝰ mortalitatẽ portauit. Nã vetus hõ noſter ꝓfixus est cruci cũ illo.

Expositio prima.

Deꝰ deꝰ meꝰ respice i mẽ: q̃re me dereliq̃ſti lõge a salute mea. Lõge factꝰ es a salute mea: qm̃ lõge ẽ a pctõribꝰ salꝰ. Verba delictoꝝ meoꝝ. Nã hec vba sunt nõ iuſticie: ſꝫ delictoꝝ meoꝝ. Electꝰ eni hõ ꝓfixꝰ est cruci. Loq̃t etiã cãz ig̃rãs q̃re illũ dereliq̃rit deꝰ: aut certe lõge a salute mea sũt vba delictorũ meoꝝ. ¶ Deus meꝰ clamabo ad te ꝑ diẽ nec exaudies: Deus meꝰ clamabo ad te i rebꝰ ꝓsperis hꝰ vite vt nõ mutẽt: nec exaudies qz vbis delictoꝝ meoꝝ ad te clamabo. Et nocte ⁊ nõ ad insipiẽtiã mihi. Et i aduerſis vtiq; hꝰ vite clamabo vt ꝓsperentur: ⁊ siḷr nõ exaudies. Neq; hec facis ad insipiẽtiã mihi: ſꝫ potiꝰ vt sapiam q̃d clamare me velis: nõ verbis delictoꝝ ex desiderio tpalis vite: sed verbis ꝙuersiõis ad te in vitã eternaꝫ. ¶ Tu autẽ in sancto habitas laus iſrael. Tu aũt in sctõ habitas: ⁊ iõ imunda delictoꝝ verba nõ exaudies. Laus videtis te: nõ eiꝰ q̃ laudẽ suã q̃siuit i gustãdo vetito cibo: vt aptis corporeis ocꝰlis suis abscõdere se conaret a ꝓspectu tuo. ¶ In te sperauerunt patres nr̃i: Oẽs iusti scilicꝫ nõ querẽtes suã laudẽ sed tuã. Sperauerũt ⁊ †eruiſti eos. ¶ Ad te clamauerũt ⁊ salui facti sũt: Ad te clamauerunt: non verbis delictorum a quibus longe est salus: et ideo salui facti sunt. In te sperauerunt ⁊ non sunt confuſi.

Alia lr̃a. † tribuiſti.

Alia lr̃a. † salutari tuo.

Alia lr̃a. † cõſilia que.

Alia lr̃a. † liberaſti.

In te sperauerūt: nec eos fefellit spes: illō eīm in se illā posuerūt. // Ego autē sum vermis ⁊ nō homo: Ego aūt iā nō ex psona Adā loquēs: ꝺ ego ꝑpe Jesus christus sine semine in carne nat⁹ sum: vt essem in boīe vltra boies: vt vel sic dignaret imitari hūana, supbia humilitatē meā. Opprobrium hoīm ⁊ abiectio plebis. In q̄ fact⁹ sū opprobriū hoīm ita vt ꝑ cōuitioso maledicto dicerek: tu sis discipulus ei⁹ vt plebs me ꝓtēpneret. // Oēs †q̄ cōspiciebāt me †subsannabāt me: Oēs qui ꝓspiciebāt me irridebāt me. Et locuti sunt in labijs ⁊ mouerūt caput. Et locuti sūt: nō in corde: ꝺ in labijs. nam irridētes mouerunt caput dicentes. // Sperauit in dīm †erugt eum: saluum faciet eū qm̄ vult eū. Hec vba erāt: sed in labijs dicebāt. // Qm̄ tu es q̄ extraxisti me de vētre: Qm̄ tu es q̄ extraxisti me de vētre: nō solū de illo ventre virginali (nā oīb⁹ hoīb⁹ lex ista nascēdi est: vt de vētre extrahant) sed etiā de ventre iudaice gētis: cui⁹ tenebris obtegit: et nōdū in lucē christi nat⁹ est quisq̄s in carnali obseruatione sabbati ⁊ circūcisionis ceterorūq̄ talium salutem ponit. Spes mea ab vberib⁹ matris mee. Spes mea deus: non ex quo vberib⁹ virginis lactari cepi. nā ⁊ ante vtiq̄: sed ab vberibus synagoge: sic̄ de vētre: dixi: extraxisti me: ne carnalē consuetudinez suggerē. In te †confirmatus sum ex vtero. Ipse est vterus synagoge qui me nō ꝓtulit: sed iactauit me: non autē cecidi quia cōtinuisti me. // De ventre matris mee: Nō fecit venter matris mee vt tāq̄ paruulus oblitus essem tui. Deus meus es tu ne discedas a me. // Quoniā tribulatio †iuxta est: Deus meus ergo es tu ne discedas a me: qm̄ tribulatio iuxta me est: nam est in corpe meo. Quia nō est qui adiuuet. Quis em̄ aduuuat si tu nō adiuuas: // Circūdederunt me vituli multi: Circūdedit me multitudo luxuriantis plebis. Tauri pingues obsederunt me. Et principes eius de oppressione mea leti obsederunt me. // Aperuerunt †in me os suum: Aperuerūt i me os: nō de scripturis tuis: sed de cupiditatibus suis. Sicut leo rapiēs ⁊ rugiēs. Sicut leo cuius rapina est: quod apprehē sus abduct⁹ sum: ⁊ rugitus crucifige crucifige. // Sicut aqua effusus sū: ⁊ dispersa sunt omnia ossa mea. Sicut aqua effusus sum: vbi lapsi sunt persecutores mei: et timore dispersa sunt a me firma mēta corporis: hoc ē eccle: discipli mei. // Factum est cor meum †sicut cera liquescens in medio ventris mei. Sapientia mea que in sanctis libris de me cōscripta est: tāq̄ dura ⁊ clausa non intelligebāt: sed postq̄ ignis mee passionis accessit tāq̄ liquefacta manifestata est ⁊ excepta ē in memoriam ecclesie mee. // †Exaruit velut testa virtus mea: Exaruit passione virtus mea: non velut fenum: sed velut testa que fit igne firmioz. Et lingua mea adhesit faucibus meis: Et seruauerunt apud se precepta mea illi per q̄s locutus erā. Et in puluerem mortis deduxisti me. Et in impios morti destinatos: quos tāq̄ puluerem proīcit vētus a facie terre: deduxisti me. // Quoniaz circūdederūt me canes multi: Qm̄ circūdederūt me: nō pro veritate: sed pro cōsuetudine: latrantes multi. Concilium malignantiū †circūdedit me. Consilium malignantiū obsedit me. // Foderunt manus meas ⁊ pedes meos: Fodegrunt clauis man⁹ meas ⁊ pedes meos. Dinumerauerunt omnia ossa mea. Dinumerauerūt in ligno crucis extenta omnia ossa mea. // Ipsi vero cōsiderauerūt ⁊ †conspexerūt me: Ipi vero: id est non mutati: considerauerunt ⁊ conspexerunt me. Diuiserunt sibi vestimēta mea: ⁊ sup veste meā miserunt sortem. // Tu autem domine ne †longe feceris auxiliuz tuū a me: Tu autem domine: non in fine seculi sicut ceteros: ꝺ statim resuscit a me. †In defensionem meam †aspice. Aspice ne quid mihi noceant. // Erue a framea †animam meam: Erue animā meā a lingua dissensionis. Et de manu canis vnicam meam: Et de potestate populi ex consuetudine latrantis ecclesiam meam. †Saluum me fac de ore leonis: Saluum me fac de ore regni secularis. Et a cornibus †vnicornioz humilitatem meam. Et a sublimitatibus supborum se singulariter erigentium consorteq̄ non ferentium saluam fac humilitatez meam. // Narrabo nomen tuum fratribus meis. Narrabo nomen tuum humilibus et se inuicem diligentibus: sicut a me dilecti sunt fratribus meis.

Alia lra. † videtes. derisērūt.

Alia lra. † eripiat.

Alia lra. † sacratus. † plectus

Alia lra. † prima.

Alia lra. † sup me.

Alia lra. † Aruit.

Alia lra. † obsedit.

Alia lra. † ispexerūt.

Alia lra. † elōgaueris.

Alia lra. † ad.

Alia lra. † ospice.

Alia lra hz. † deus.

Alia lra. † Salua me ex

Alia lra. † vnicornīū.

Alia lra. †laudabo. In medio ecclesie †cātabo te. In medio ecclie gaudēs pdicabo te. Qui timetis dñm laudate eū: Qui timetis dñm nolite qrere laudē vestrā: si ipm laudate. Alia lra. †glorificate. Uniuersū semē iacob magnificate eū. Uniuersū semē eius cui maior seruiet: magnificate eū. Timeat eū oē semen israel: Timeant eū oēs ad nouā vitā nati: t ad visionē dei reparati. Alia lra. †depcationē. Qm nō spreuit neq; despexit pcē paupis. Qm nō spreuit pcem: nō ull⁹ q̄ verbis delictoꝝ clamās ad deū vitam vanam trāsire nolebat: ꝫ precē paupis nō tumētis in pōpis trāseūtib⁹. Nec auertit faciē suā a me: Sicut ab illo q̄ dicebat: Clamabo ad te nec exaudies. Et cū clamarem ad eum exaudiuit me. Apud te laus mea: Nō em̄ laudez meā quero qz tu mihi es laus: q̄ in sctō habitas: etiam sanctū te pdicātē exaudi laus israēl. Alia lra. †nō habet. Alia lra. †in conspectu timentiū. In ecclesia magna confitebor tibi: In eccla orbis terraꝝ confitebor tibi. Vota mea reddā coꝝ timentib⁹ eū. Sacramēta corpis t sanguis mei reddaz coꝝ timentib⁹ eū. Edēt paupes t saturabunt: Edēt būles t ptēptores seculi t imitabūt. Ita em̄ nec copiā bui⁹ seculi concupiscēt: nec timebūt inopiā. Et laudabūt dñm q̄ requirūt eū: Nā laus dñi est eructuatio saturitatis illi⁹. Viuet corda eoꝝ in seculū seculi. Nā cuius ille cordis est. Alia lra. †Reminiscēt. †Conuertent ad dñm: vniuerse fines terre. Cōmemorabunt: Excciderat em̄ deus mortaliter natis t in exteriora tēdentibus: et cōuertent ad dñm vniuersi fines terre. Alia lra. †familie. Et adorabūt in cōspectu ei⁹ vniuerse patrie gentiū. Et adorabāt i cō sciētijs suis vniuerse patrie gētiū. Qm dñi est regnū: t ipse dñabit gentiū. Qm dñi est regnū: nō superbor hoim: t ipe dñabit gentiū. Alia lra. pingues. Manducauerunt et adorauerūt oēs †diuites terre: Manducauerūt coꝝp⁹ humilitatis dñi sui etiaz diuites terre: nec sicut pauper saturati sūt vsq; ad imitationē: sed tm̄ adorauerūt. Alia lra. cadēt oēs. In conspectu ei⁹ †cadēt vniuersi q̄ descendūt in terrā. Sol⁹ em̄ videt quō porro cadāt vniuersi qui celestē conuersationez deserētes in terra: eligūt beati apparere hominib⁹ nō videntib⁹ ruinaz eoꝝ. Et aīa mea ipsi viuet: Et aīa mea que in ptēptu seculi h⁹ quasi mori videt hoib⁹: nec sibi sed ipsi viuet. Et semē meū seruiet illi. Et opa mea vel p me credētes in eum seruiēt illi. Annūciabitur dño generatio ventura: Annūciabit in bono rē dñi generatio noui testamēti. Et annūciabunt celi iusticiā ei⁹: Et annūciabūt euāgeliste iusticiā ei⁹. Populo q̄ nascetur quē fecit dñs. Populo qui nascetur ex fide dño. Prefatio in secūdam expositionē eiusdē psalmi.

Quod facere dñs noluit p scripturas suas: nec a nobis tacēdū est: t a nobis audiēdū. Passio dñi sicut scim⁹ semel facta est: Semel em̄ christ⁹ mortuus est: iustus p iniustis. Et scim⁹ t certū habem⁹ t fide īmobili retinem⁹: qz christ⁹ resurgens a mortuis: iā nō morit: t mors ei vltra nō dominabit. Verba ista apli sūt: tm̄ ne obliuiscamur qđ factū est semel: in memoria nra omni anno fit. Quotiēs pascha celebrat: nunqd totiēs christus morit: Sed tm̄ āniuersaria recordatio quasi representat qđ olim factū ē: t sic nos facit moueri tāq; videam⁹ in cruce pendentē dñm: non tm̄ irridentes: sed credentes. Pendens enim in ligno irrisus est: sedēs in celo adorat. An forte adhuc irridet: t iā nō est irascendum iudeis: q̄ vel morientē deriserūt: nō regnantem: Et quis est qui christuz adhuc irridet: Utinā vn⁹ esset: vtinā duo: vtinā numerari possent. Tota palea aree ipsi⁹ irridet eū: t gemit triticū irrideri dñm. Hoc volo gemere vobiscū: Tps est em̄ lugendi: passio dñi celebrat: temp⁹ gemēdi est: tempus flendi est: temp⁹ cōfitendi t deprecandi: Et quis nostrū idone⁹ ad effundēdas lachrymas pro dignitate doloris tāti: Sed quid modo ait pphēta: Quis dabit capiti meo aquā: t oculi meis fōtē lachrymaꝝ: Si vere fōs lachrymaꝝ eēt in oculi nris: nec ipe sufficeret. Irridere christū i re aperta: in ea re vbi nemo pōt dicere nō intelleri. Possidenti em̄ vniuersū orbē terraꝝ ps offert: t dicit sedēti ad dexterā patris: ecce quid hic habes: t p tota terra ostēdit illi sola africa. Verba q̄ mō audiuim⁹ frēs vbi ponim⁹: si possent ō lachrymis scribi dextrēt. Que fuit mlier q̄ intrauit cū vnguēto: Cui⁹ typū portabat: Nōne ecclesie: Cui⁹ figura erat illō vnguentū: Nōne odoris dñi boni: de q̄ dicit Apls: Christi bon⁹ odor sumus in omni loco: Ipsi⁹ em̄ ecclesie insinuabat psonā t apls. Et qđ dixit sum⁹: fidelibus dixit. Et quid dixit: Christi bon⁹ odor sum⁹ in omni loco: In oi loco dixit Pau-

lus christi bonũ odorẽ esse omnes fideles: ꝛ ꝓtradicit ꝛ dicit: affrica sola bñ olet: totꝰ mũdꝰ putet: Christi bonꝰ odor sumꝰ i omi loco: ꝙs dicit: Ecclia. Hũc bonũ odorẽ significabat illud vas vnguẽti q̃ pfusis ẽ dñoꝰ. Videamꝰ si eum nõ attestat ipe dñs cũ quidã sua q̃rẽtes: auari: fures: id ẽ Judas ille diceret de illo vnguento: vt ꝙd ista pdito: Poterat res ista pciosa venũdari: ꝛ pficere paupibꝰ. Odorẽ. n. bonũ christi vendere volebat. Quid rñdit dñs: Et ꝙd molesti estis mulieri: Bonũ opus opata ẽ in me. Et ꝙd amplꝰ dicã qñ ipe dixit: vbicũq; aũt pdicabit hoc euãgeliũ i toto mũdo: dicet ꝛ qõ fecit mlier ista: Est qõ addere: Est qõ detrabere: Est q̃re aurẽ calũniatoribꝰ accõmodare: Aut mẽtiꝰ ẽ dñs: aut fefellit illũ: Eligãt ꝙd dicãt: aut mẽtitã dicant veritatẽ: aut deceptã dicãt veritatem vbicũq; pdicabit hoc euangeliũ. Et q̃si q̃reres ab eo: vbi. n. pdicabit: in toto mũdo inqt: Psalmũ audiamꝰ: videamꝰ si hoc dicit: Audiamꝰ qõ plãgẽdo cantat: ꝛ vere digna res planctu qñ cantat surdis. Miror fratres si hodie psalmꝰ iste legit ꝛ in pte donati. Rogo vos fratres mei: ꝓfiteor vobis: nouit christi misericordia: ꝙa sic miror q̃si lapidei ibi sint et nõ audiãt. Quid apertꝰ fratres dicit: Passio christi tã euidẽter q̃si euãgeliũ recitet: ꝛ dictũ est añ nescio quot annos q̃z dñs ỏ Maria virgine nasceret: Preco erat nũ clans iudicẽ futurũ. Legamus illũ quãtũ angustia tpis patit: nõ pro affectu dolꝛis nostri: sed vt dixi: quãtũ angusti a temporis patit.

Expositio secũda.

Deus deꝰ meꝰ respice i me: q̃re me dereliquisti. Istũ versũ primũ in cruce audiuimꝰ: vbi dñs dixit: hely hely: qõ est deus meꝰ deus meꝰ: lamazabatani: qõ ẽ quare me dereliquisti. Interptatus ẽ illud euãgelista: ꝛ dixit eꝛ hebraice dixisse: deꝰ meus deꝰ meꝰ q̃re me dereliquisti. Quid voluit dicere dñs: Nõ enĩ dereliq̃rat illũ deꝰ cũ ipe esset deꝰ: vticz filius dei deus: vticz verbũ dei deus. Audi a capite illũ euãgelistã q̃ ructabat qõ liberat ỏ pectore dñi: videamꝰ si dꝰ ẽ christꝰ: In pncipio erat verbũ ꝛ verbũ erat apud deũ: ꝛ deꝰ erat verbũ. Ipm ergo verbũ qõ deꝰ erat: caro factũ est: ꝛ habitauit i nobis. Et cũ vbũ deꝰ factũ eẽt caro: pendebat in cruce: ꝛ dicebat: deꝰ meꝰ deus meꝰ respice i me q̃re me dereliquisti: Quare dicit: nisi qꝛ nos ibi eramꝰ: nisi qꝛ corpꝰ christi ecclesia. Ut ꝙd dixit: deꝰ meꝰ deus meꝰ respice i me q̃re me dereliquisti: nisi quodãmodo intẽtos nos faciẽs ꝛ dicẽs: psalmus iste de me scriptꝰ est. Longe a salute mea: verba delictoꝝ meoꝝ. Quoꝝ delictoꝝ: de quo dictũ ẽ: Qui peccatũ nõ fecit: nec inuẽtꝰ ẽ dolus i ore eius. Quõ ergo dicit: delictoꝝ meoꝝ: nisi qꝛ pro delictis nr̃is ille precat: ꝛ delicta nr̃a sua delicta fecit: vt iusticiã suã nr̃aꝫ iusticiã faceret. Deꝰ meꝰ clamabo ad te p diẽ nec exaudies: ꝛ nocte et nõ ad insipiẽtiã mihi. Dixit vticz de me: de te: de illo. Corpꝰ enĩ suũ gerebat: id ecclesiã: nisi forte putatis fratres: qꝛ qñ dixit dñs: Pat si fieri põt: trãseat a me calix iste: mori timebat. Nõ est fortioꝛ miles q̃z impatoꝛ: Sufficit seruo vt sit sicẽ dñs eiꝰ. Paulꝰ enĩ dicit miles regis christi: cõpelloꝛ e duobꝰ: cõcupiscẽtiã habẽs dissolui et eẽ cũ christo: ille optat mortẽ vt sit cũ christo: et ipe christꝰ timet mortẽ. Sed ꝙd nisi infirmitatẽ nostrã portabat: ꝛ p his qui adhuc timẽt mortẽ in corpe suo ꝓstitutis ista dicebat. Inde erat illa vox: mẽbroꝝ ipius erat: nõ capitis: sicut hic p diẽ ꝛ noctẽ clamaui ꝛ nõ exaudies. Multi enĩ clamãt in tribulatiõe ꝛ non exaudiunt: sed ad salutẽ nõ ad insipiẽtiã. Clamauit Paulꝰ vt auferret ab illo stimulꝰ carnis: ꝛ nõ ẽ exaudit ꝰ vt auferret: ꝛ dictũ est ei: sufficit tibi gr̃a mea: nã vtus i infirmitatate pficit. Ergo nõ est exaudit ꝰ: ꝫ nõ ad insipiẽtiã: ꝫ ad sapiẽtiaꝫ: vt intelligat hõ medicũ esse deũ: ꝛ tribulationẽ medicamẽtũ esse ad salutẽ: nõ penaꝫ ad dãnatiõꝫ. Sub medicamẽto positꝰ vrens: secarꝝ: clamas: nõ audit medicꝰ ad voluntatẽ: ꝫ audit ad sanitatẽ. Tu aũt in sancto habitas: laus isrl̃. In illis habitas q̃s sanctificasti: et q̃s facis itelligere: qꝛ ad vtilitatẽ quosdã fi exaudis: ꝛ ad dãnationẽ quosdã exaudis. Ad vtilitatẽ nõ est exaudit ꝰ Paulꝰ: ad dãnationẽ exaudi tus ẽ diabolꝰ. Petijt Job ad tẽptandũ: et pcessum est. Demones petierũt se ire i porcos: ꝛ exauditi sũt. Demones exaudiunt: aplus non exaudit: Qꝫ illi exaudiunt ad dãnationẽ: aplus nõ exaudit ad salutẽ: qꝛ nõ ad insipiẽtiã mihi. Tu aũt i sancto habitas: laus isrl̃. Quare nõ exaudis ꝛ tuos: Quare dico ista: Memento te semp dicit: deo gratias: et magna ẽ hic multitudo: ꝛ q̃ nõ solẽt venire: venerũt. Omibꝰ dico: qꝛ i tribulatiõe positꝰ christianꝰ ꝓbat si nõ de-

relinquit deū suū. Nā qñ bñ est homī: deserī est sibi christianꝰ. Ignis intrat in fornacem: ꝛ fornax aurificis magni sacramēti res est. Ibi ē aurū: ibi est ꝛ palea: ibi ignis i angusto opaꝯ. Ignis ille nō est diuersus: ꝛ diuersa agit: paleā in cinerē vertit: auro sordes tollit. In quibꝰ aūt habitat dꝰ: vtiq; in tribulatiōe meliores fiunt tanq̄ aurū ꝓbati. Et si forte petierit inimicꝰ diabolus ꝛ cōcessū illi fuerit: siue aliquo dolore corporis: siue aliquo dāno: siue amissiōe suorū: fixū cor habeat in illo q̄ se nō subtrahit: et si quasi sūbtrahit aurē plorāti: sed apponit misericordiā deprecanti. Nouit q̄d agat q̄ nos fecit: nouit ꝛ reficere nos. Bonus ē structor qui edificauit domū: et si aliq̄d ibi ceciderit nouit resarcire. Et vide q̄d dicat:

In te sperauerūt patres nostri: sperauerūt ꝛ liberasti eos. Et nouimus ꝛ legimꝰ q̄q; multos patres nr̄os sperātes in se eruit deꝰ. Eruit ipm populū israel ō terra egypti: Eruit tres pueros de camino ignis. eruit Danielē ō lacu leonū. eruit Susannā de falso crimīe. Dēs inuocauerūt ꝛ eruti sunt: Nūquid defecit ad filium suum: vt in cruce pendentē nō exaudiret: Quare autē ipse nō eruitur modo q̄ dixit: In te sperauerūt patres nr̄i et liberasti eos.

Ego autē sum vermis ꝛ nō hō: Vermis ꝛ nō homo. Nā est ꝛ homo ꝛ vermis: sed ille vermis ꝛ nō homo. Vnde nō homo: Quia deus. Quare ergo sic se abiecit vt diceret vermis: An q̄ vermis dē carne sine cōcubitu nascit: sic christꝰ de Maria virgine: Et vermis ꝛ tamē non homo. Quare vermis: q̄ mortalis: quia de carne natus: quia sine cōcubitu natus. Quare nō homo: Quia in ꝓncipio erat verbū: ꝛ verbū erat apud deū: ꝛ deus erat verbū.

Opprobriū hoīm et abiectio plebis. Videte quāta passus est. Jam vt dicam passionē: ꝛ ad illā maiorē gemitu veniamus: videte quāta modo patit: ꝛ deide videte quare. Quis em̄ fructus: Ecce sperauerūt patres nostri: et eruti sunt de terra egypti: ꝛ sicut dixi: tam multi inuocauerūt: ꝛ statim ad tempꝰ: nō in futura vita: sed cōtinuo liberati sunt. Ipe Job diabolo petēti cōcessus est: putrescens vermibꝰ: tamē in hac vta reparauit salutē: duplo accepit q̄ pdiderat. Dominꝰ aūt flagellabat ꝛ nemo subuenebat: sputis deturpabatur: ꝛ nemo subuenebat: colaphis cedebat: ꝛ nemo sūbueniebat: spinis coronabat: nemo subueniebat: leuabat in ligno: nemo eruit: Clamabat: deus meꝰ deus meꝰ: vt q̄d me dereliquisti: nō subuenitur. Quare fratres mei quare: Qua mercede tanta passus ē: Dia ista q̄ passus est: preciū est: Cuiꝰ rei precio tanta passus est: recitemus: videamus que dicat. Primū queramꝰ que passus sit: deinde quare: ꝛ videamꝰ q̄q; sint hostes christi qui confitent: q: tanta passus est: ꝛ tollunt quare. Hinc audiamꝰ totū in isto psalmo: ꝛ que passus sit: ꝛ quare. Tenete ista duo: quid et quare. Modo quid explicē: Non ibi īmorem̄: ꝛ meliꝰ ad vos pueniūt ipsa verba psalmi. Videte que patit dominus: attēdite christiani: Opprobriū hominū et abiectio plebis.

Dēs qui †videbāt me †subsannabāt me: locuti sunt labijs ꝛ mouerūt caput. Sperauit in dñō †eruat eū: saluū faciat eū qm vult eū. Sz quare dicebat ista. Quia hō factus erat: dicebat tanq̄ i hoīe.

Qm tu es q̄ extraxisti me de ventre: Nū quid dicerēt talia in illō quod i principio erat verbū: ꝛ verbū erat apud dēū: Verbū eiꝰ illud ꝙ quod facta sunt omnia: non extractū est de ventre: nisi q: verbū caro factum est: ꝛ habitauit in nobis. Quoniā tu extraxisti me de vētre. **Deus meus ab vberibꝰ matris mee.** Nam ante secula pater meus: ab vberibꝰ matris mee deꝰ meꝰ. **In te †iactatꝰ sum ex vtero:** Id est vt inibi tu solꝰ esses spes: iam tanq̄ hō: iam tanq̄ infirmus: iam verbū caro factū est.

De ventre matris mee deus meus es tu: Nō de te deus meꝰ: nā de te pater meus: sed de ventre matris mee deꝰ meus: de te pater meus.

Ne discedas a me: Qm tribulatio prima est: et nō est qui adiuuet. Videte desertū: ꝛ ve nobis si ipe nos deserat.

Circūdederunt me vituli multi: tauri pingues obsederūt me. Populꝰ ꝛ principes: populus vituli multi: principes tauri pingues.

Apuerūt sup me os suū: sicut leo rapiens ꝛ rugiens. Audiamus rugitū ipōr in euāgelio: crucifige crucifige.

Sicut aqua effusus sum: ꝛ dispersa sunt omnia ossa mea. Ossa sua firmos suos dicit. Ossa em̄ firma sunt in corpe. Quō dispersit ossa sua: Quādo dixit illis: Ecce ego mitto vos velut agnos in medio luporū. Firmos suos dispersit: ꝛ sicut aqua effusus est. Aqua enim quādo effundit: aut abluit: aut irrigat. Effusus ē

Alia lra. † videntes
Alia lra. † deriserūt
Alia lra. † eripiat.
Alia lra. † iactus.
Alia lra. † discessit

christus sicut aqua: abluti sunt sordentes: rigate sunt mētes. // Factū est cor meū tanq̄ cera liquescēs: in medio ventris mei. Ventrē suū dicit: infirmos i ecclesia sua. Quō cor ipsi⁹ factum est sicut cera: Cor ipsi⁹: scriptura ipsi⁹: id est sapiētia ipsi⁹ que erat in scripturis. Clausa eñ erat scriptura: nemo illā intelligebat. Crucifix⁹ est dñs: ⁊ liquefacta est sicut cera: vt oēs infirmi intelligerēt scripturā. Nam inde et velum templi scissum est: quia quod velabatur reuelatum est. // †Exaruit velut testa virtus mea: Magnifice qō dixit: firmuz factū est nomen meū de tribulatione. Quomō enim testa ante ignem mollis est: post ignē fortis: sic domini nomē ante passionē contemnebat: post passionē honorificabatur. Et lingua mea adhesit faucibus meis. Quomō membrū illō in nobis nō valet nisi ad loquēdum: sic p̄dicatores suos linguā suaz dixit adhesisse faucibus suis: vt de interioribus eius caperent sapientiā. Et in puluerem mortis deduxisti me. // Quoniā circudederunt me canes multi: concilium malignantiū †circūdedit me. Et iaz videte euangelū. // Foderūt manus meas ⁊ pedes meos: Cūc facta sunt vulnera: quorum vulnerū cicatrices dubitans discipulus contrectauit ille qui dixit: Nisi misero digitos meos i cicatrices vulnerū eius: non credā: quādo ei dixit: Tiem mitte manū tuā incredule: et misit manum suā ⁊ clamauit: domin⁹ meus ⁊ deus me⁹. Et ille: qz vidisti me credidisti: beati q̄ nō vident ⁊ credunt. Foderūt manus meas ⁊ pedes meos: Dinumerauerunt omnia ossa mea. Quādo pendens extentus erat in ligno: nō potuit melius describi extensio corporis in ligno: q̄z vt diceret: dinumerauerūt omia ossa mea. // Ipsi vo considerauerūt ⁊ †conspexerūt me. Considerauerūt ⁊ nō intellexerūt: conspexerūt ⁊ nō viderūt: Elsq̄z ad carnē oculos: nō vsq̄z ad verbū cor habuerūt. Diuiserūt sibi vestimēta mea. Vestimēta sua sacramēta ipius. Attendite fratres: vestimēta ipsi⁹: sacramēta ipsi⁹ potuerūt diuidi p hereses: sed erat ibi vestimentū qō nemo diuisit: Et sup †vestimētū meū miserunt sortē. Erat ibi tunica: dicit euangelista desup texta: Ergo de celo: ergo a patre: ergo a spiritusancto. Que est ista tunica: nisi caritas quā nemo potest diuidere: Que est ista tunica: nisi vnitas: In ipsam sors mittit: nemo illā diuidit. Sacramēta sibi heretici diuidere potuerūt: caritatē nō diuiserunt: Et q̄ diuidere nō potuerūt recesserunt: ⁊ illa manet integra: sorte obuenit quibusdā. Qui habet hanc: securus ē. Nemo illā mouet de ecclia catholica: Et si foris illā incipiat habere: intromittit quomodo ramus oliue a colūba. Tu autē dñe ne †longe feceris auxiliū tuum: Et factum est: post triduū resurrexit: †In defensionez meā †aspice. // Erue a framea animā meam: Id est a morte. Framea eñ gladius est: ⁊ p gladiū mortez intelligi voluit: Et de mānu canis vnicā meā. Animā meā: vnicā meā: caput ⁊ corp⁹. Vnicā dixit: ecclesiā meā. De mānu id ē de potestate canis. Qui sī canes: Qui canino more latrāt: nec intelligūt ꝓtra q̄s. Nihil illis fit ⁊ latrāt. Quid fecit cani trānsiens via sua: Tamē ille latrat: Qui latrant cecis oculis nō discernentes contra quos: aut pro quib⁹ canes sunt. // †Saluū me fac de ore leonis: Leo rugiēs nostis q̄s sit: circuiens ⁊ querēs quem deuoret. Et a cornibus †vnicornioz humilitatez meā. Vnicornes nō diceret: nisi superbos: iō subiecit: hūilitatē meā. Audistis q̄ pass⁹ est. Et quid orauit: vt eruat ab istis. Attēdamus modo quare passus est: Modo iā videte fratres: qui nō est in ea sorte: ꝓpter quā passus est christus: quare christianus est: Ecce intelligamus que passus est: Dinumerata sunt ossa eius: irrisus est: diuisa sunt vestimēta eius: insup missa est sors super vestē ipsius: circūdederūt illū furentes ⁊ seuientes: ⁊ dispersa sunt oia ossa ei⁹. Et hic audiamus ⁊ in euangelio legimus. Videamus quare: O christe fili dei si nolles nō pateris: ostēde nobis fructū passionis tue. Audi inquit fructū. Ego non taceo: sed surdi sunt homies. Audi inqt fructū: quare passus sum ista omnia: // Narrabo nomen tuū fratrib⁹ meis: Videamus si in parte narrat nomē dei fratrib⁹ suis. Narrabo nomē tuū fratrib⁹ meis: In medio ecclesie laudabo te. Fit b modo si videamus ipa ecclesia que ē. Nā dixit: In medio ecclesie cantabo te. Ecclesiam videamus propter quam passus est. // Qui timetis dominum laudate eum: Ubicūq̄z timetur deus ⁊ laudatur: ibi est ecclesia christi. Videte fratres mei: si his diebus per totū orbē terraꝝ sine causa

Alia lra. Aruit tanq̄.
Alia lra. †obsedit.
Alia lra. inspexerūt
Alia lra. † vestem meam.
Alia lra. † elongauerūt
Alia lra. † Ad
Alia lra. † cōspice.
Alia lra. † Saluā me ex
Alia lra. † vnicornīū.

dicit: amen ⁊ alleluia. Non ibi timet deus: Nō ibi laudat de⁹: Exuut quis de ecclesia ⁊ ait: Prorsus non timet deus: totus mūdus periit. Sine causa dicis: totus mūd⁹ periit. Ergo modica pars remānsit in africa: Ergo nō dicit aliquid christus: vñ obturet ista ora: Non dicit aliquid: vnde era dicet linguas ista dicentiū: Videam⁹ ne forte inueniam⁹. Adhuc nobis dicit i medio ecclesie. Be ecclesia nostra dicit: Qui timetis dominū laudate eū. Videamus si illi laudāt dominū: et intelligam⁹: si de ipis dixit: Et si in medio ecclesie ipor laudat. Quomō laudant christū: qui dicūt: Perdidit totū orbē terraꝝ: diabol⁹ illi totū abstulit: ⁊ in pte ipe remansit. Sed adhuc videamus: aptius dicat: aptius loquat: Nō sit qō interptari: nō sit qō suspicari: Universum semen Jacob †magnificate eū. Forte adhuc dicunt: nos sumus semē Jacob: sint ipsi videam⁹! Timeat eū omne semē israel: Adhuc dicant: nos sumus semē israel: pmittam⁹: dicāt: Quia nō sprevit neq; despexit deprecationē †pauperū. Quorū pauperū: Nō de se plumentū. Videamus si pauperes sūt: qui dicunt: nos sumus iusti. Christus clamat: Longe a salute mea verba delictoruz meoruz. Sed adhuc dicant qō volunt. Neq; auertit faciē suā a me: ⁊ cū clamare ad eū exaudiuit me. Ut qd exaudiuit: Ad quā rē: Apō te ē laus mea: Apud deū posuit laudē suam: docuit nō psumi in homine. Adhuc dicāt qō volūt. Jam quidē ceperūt vu: cepit ppinquare ignis. Non est qui se abscōdat a calore eius. Sed adhuc dicant: ⁊ nos apud illum laudem nostrā posuim⁹: ⁊ nos in nobis non psumim⁹: Dicant adhuc: In ecclesia magna †cofitebor tibi. Jā hic puto: quia cepit interiora tangere: Ecclesia magna: quid est fratres: Nū quid exigua pars orbis terrarū: ecclesia magna ē: Ecclesia magna orbis totus est: Quomō in ecclesia magna: Modo si qs velut christo cōtradicere: dicit nobis: Tu dixisti: in ecclesia magna ꝓfitebor tibi. Que ē ecclesia magna: Ad ptē africā remānsisse: ē eccla magna. Totū mūdū pdidisti. Fudisti sanguinē ꝑ toto: ⁊ iuasorē passus es. Jsta nos dixinius domino tanq; querētes: scientes tamē quid dicturi. Ponamus nescire qd dicat: nōne nobis respōdet: quiescite: parcite. Adhuc dico: vnde nemo dubitet. Expectemus ergo quid dicturus est: Jā ergo volebam pnūciare: ⁊ nō admitteret homines aliud aliquid interptari: cū dicat Christus in ecclesia magna: Et tu dicis: quia in extrema parte remānsit. Et adhuc audēt dicere: ⁊ nostra ecclesia magna est: Quid tibi videtur: Jam etiam audio. Si nō dicit aliquid: vnde obmutescāt: Adhuc dicant quia magna est ecclesia: Solā numidiā videamus. Audiam⁹ adhuc dominū: Vota mea reddā †corā timētibus eū. Que sunt vota sua: Sacrificiuz qō obtulit deo: Hostis q̄le sacrificiū: Horūt fideles vota que rddidit corā timentibus eū. Jā sequit: Edent pauperes et saturabunt: Sancti paupes: qr iō edūt vt saturent. Edunt eī pauperes: Qui autez diuites sunt: nō satiant: quia non esurūt. Comedent paupes: Jnde erat piscator ille Petrus: Jnde erat alius piscator Johānes ⁊ Jacobus frater ipsi⁹: Jnde erat etiā publicanus Matheus de paupibus. Jpi erant qui comederūt ⁊ saturati: talia passi: qualia māducauerūt. Cenam suam dedit: passionē suam dedit: Ille saturat qui imitatur. Jmitati sunt pauperes. Jpi enim sic passi sunt: vt christi vestigia seqrent. Edūt paupes: sed quare pauperes: Et laudabunt dominū qui requirunt eum. Diuites se laudant: paupes dominū laudant. Quare sunt paupes: quia deū laudant: vt dominū querāt. Domin⁹ est diuitie pauperū: Jdeo inanis est dom⁹: vt cor plenum diuitijs sit. Diuites querāt vnde arcā impleant: ⁊ paupes querāt vnde cor impleāt: Et cū impleuerūt laudant dominū qui requirūt eum. Et videte fratres: q̄ vere pauperes sunt: cui⁹ rei diuites sunt: quia nō in arca: nō in horreo: nō i apotheca. Viuent corda eoruū in seculū seculi. Ergo attendite: passus est dominus: omnia q̄ audistis: passus est domin⁹. Que rimus q̄re passus est: ⁊ cepit narrare: Narrabo nomē tuum fratribus meis in medio ecclesie cantabo te. Sz adhuc dicūt: ista ē ecclesia. Timeat euz omne semē israel. Dicunt: nos sumus semē israel. Quoniā nō spreuit neq; despexit pces pauperis. Adhuc dicunt: nos sumus: Neq; auertit faciē suam a me. Ipse christus domin⁹ a se: id ē ab ecclesia sua que ē corpus ipsius. Apud te laus mea: Vosipsos vultis laudare: sed respondent prorsus: et nos ipsum laudamus. Vota mea domino reddam coram

Alia lra. † glorificate.

Alia lra. † pauperis.

Alia lra. † nō habet.

Alia lra. † in ꝓfessionibus.

timẽtibus eum. Sacrificiũ pacis: sacrificiũ caritatis: sacrificiũ corpis sui. Mozunt fideles. Disputari inde modo non potest: Vota mea reddã coꝝ timẽtibus eũ. Edãt publicani: edãt piscatores: mãducent: imitent dominũ: patiant: saturent. Mortuꝰ ẽ ipe dominꝰ: mozunt ꝛ pauperes: Addit ꝛ mors discipulorũ mozti magistri. Quare? Va mihi fructũ. ¶ Tl Cõmemorabunt ꝛ cõuertent ad dominũ vniuersi fines terre. Eya fratres: quid queruꝫ a nobis: quid respõdeam ꝓ parti Donati? Ecce psalmꝰ: ꝛ hic legit hodie: et ibi legit hodie. Scribamꝰ illuꝫ in frontibꝰ nostris: cuꝫ illo ꝓcedamus: nõ quiescat lingua nostra: ista dicat: Ecce christus passus est: ecce mercator ostendit mercedem: ecce preciũ qõ dedit: sanguis eius fusus est. In sacco ferebat preciũ nostrum: pcussus est lancea: fossus est saccus: ꝛ manauit pciũ orbis terrarũ. Quid mihi dicis o heretice? Nõ ẽ pciũ orbis terraꝝ: si africa sola redempta ẽ. Nõ audes dicere: nõ totꝰ orbis redẽptus eũ: sed perijt. Quẽ inuasorẽ passus ẽ christus: vt ꝓderet rem suã? Ecce cõmemorabunt: ꝛ conuertent ad dñm vniuersi fines terre. Adhuc satiet te ꝛ dicat: Si diceret: fines tre: ꝛ nõ diceret: vniuersi fines tre: dicere habebant: Ecce habemꝰ fines terre in mauritania. Vniuersi fines terre: dixit: O heretice: vniuersi dixit: Qua exituꝰ es: vt euadas questionẽ? Nõ habes qua exeas: sed habes q̃ intres. Rogo vos: nolo inde disputare: ne dicat: qꝛ sermo meus aliquid valet: psalmũ attẽdite: psalmũ legite: Ecce christꝰ passus est: sanguis eius fusus est. Ecce redẽptor noster: Ecce preciũ nostꝝ. Quid emit: dicat mihi? Quid interrogamus? Quid si mihi aliquis dicat: O stulte quid interrogas? Codicẽ portas: ibi habes vnde emit: ibi quere quid emit? Ecce ibi habes: Cõmemorabunt ꝛ ꝙuertent ad dominũ vniuersi fines terre. Fines eñ terre ꝓmemorabunt: Sed heretici obliti sũt: ꝛ ideo audiunt omni anno. Putas ibi ponũt aures: qñ lector ipꝫ dicit: Cõmemorabunt ꝛ cõuertent ad dominũ vniuersi fines terre? Eya forte vnꝰ versus ẽ: Aliũde cogitabas: cum fratre tuo fabulabaris: qñ illud dixit: attẽdite: qꝛ repetit ꝛ surdos pulsat. ¶ Et adorabũt in cõspectu eiꝰ: vniuerse ¶ patrie gentiũ. Adhuc surdus ẽ: nõ audit: pulsẽt iterũ. ¶ Qm̃ domini ẽ regnũ: ꝛ ipe dominabit gẽtiũ. Tres istos versus tenete fratres: hodie cantati sunt et ibi: aut forte deleuerunt eos. Credite mihi fratres mei: ita estuo: ita vim patior: vt mirer: nescio quã surditatẽ ꝛ duriciã cordis ipoꝝ: vt aliqñ dubitẽ: vtꝝ habeãt illud in codicibus. Hodie currunt omnes ad ecclesiã: hodie omnes intẽti audiũt psalmũ: oẽs suspenso corde audiunt. Sed facit: qꝛ nõ sunt intẽti. Nũquid vnus versus est: Cõmemorabunt ꝛ ꝙuertent ad dominũ: vniuersi fines terre? Euigilas: sed adhuc fricas oculos. Et adorabũt i ꝓspectu eiꝰ vniuerse patrie gentiũ. Excute somnũ: Adhuc grauaris: audi: qm̃ domini est regnũ: ꝛ ipe dominabit gentiũ. Si ẽ adhuc qõ dicãt: nescio: litigent cũ scripturis: non nobiscũ: Ecce codex ipe: ꝓtra illũ certent. Ubi est ꝛ lingua? Nos seruauimꝰ scripturas: ne arderẽt. Seruate sunt: vnde tu ardeas. Quid seruasti? Aperi: lege: tu seruasti: ꝛ tu oppugnas. Quid seruasti a flãma: quod delere vis a lingua? Non credo: nõ credo: qꝛ seruasti: prorsus non credo: non seruasti. Verissime dicũt nostri: qꝛ tu tradidisti. Ille ꝓbat traditor: qui lecto testamẽto: nõ sequit. Ecce legit et sequor. legit ꝛ recusas. Cuiꝰ manꝰ misit in flammã: qui credit ꝛ sequit: an qui dolet: qꝛ ẽ qõ legat? Nolo scire qui seruauerit: vndecũqꝫ inuẽtus est codex. Testamentũ patris nr̃i exijt de qualibet cauerna: nescio qui fures tollere volebant: nescio qui ꝑsecutores incendere volebant. Undecũqꝫ ꝓlatum est: legat. Quare litigas? Fratres sumus: quare litigamus? Nõ intestatus mortuus est pater: fecit testamentũ: ꝛ sic mortuꝰ ẽ: mortuꝰ ẽ ꝛ resurrexit: Tãdiu ꝓtendit ꝺ hereditate mortuorũ: qꝺiu testamentum ꝓferatur in publicũ: ꝛ cum testamentũ ꝓlatum fuerit i publicum: tacent omnes: vt tabule apiant ꝛ recitent. Judex intus audit: aduocati silent: precones silentium faciunt: vniuersus populus suspensus est: vt legant verba mortui: non sentientis in mometo. Ille sine sensu iacet in monumẽto: ꝛ valent verba ipsius: sedet christus in celo: et contradicitur testamento. Aperi: legamus: Fratres sumus: quare cõtendimus? ¶ Placetur animꝰ noster: nõ sine testamẽto nos dimisit pater. Qui fecit testamentũ: viuit in eternũ: audit voces nostras. agnoscit suã: Legamꝰ: q̃d litigamꝰ? Ubi inuenta fuerit ipa hereditas: ipsam teneamꝰ. Aperi testamẽtum: lege in ꝓmo capite ipsiꝰ psalterij: ¶ Po

Alia Ifa. Reminiscẽt.

Alia Ifa. ¶ familie.

stula a me. Sed quis dicit: Forte nō christus. Ubi habes: Dominꝰ dixit ad me filiꝰ meus es tu: ego hodie genui te: Ergo filiꝰ dei dicit: vel ad filiū suum pater dicit: Ergo quid dicit ad filiū: Postula a me: ꝛ dabo tibi gentes hereditatē tuam: ꝛ possessionem tuā fines terre. Solet fieri fratres: vt quādo querit de possessione: querant affines. Inter affines illū ꝛ illū: querit heres: aut cui donat: aut qui emit. Inter q̄s affines querit: Int illū ꝛ illū possidētes. Qui dimisit oīes fines: nullos dimisit affines. Quocūq; te veteris christus est. Fines terre habes hereditatē: huc veni: totam mecum posside. Quare litigando vocas ad partē? Huc veni: bono tuo vinceris: totuz habebis: An adhuc calūniaris? Ego iam testamentū legi ꝛ tu calūniaris. An adhuc calūniaris: quia fines terre dixit: ꝛ non dixit: omnes fines terre. Legamꝰ ergo quod modo dictū est: Cōmemorabunt ꝛ cōuertent ad dominū: vniuersi fines terre: ꝛ adorabunt in conspectu eius vniuerse patrie gentiū: Quoniā domini ē regnū: ꝛ ipe dominabit gentium. Ipsius est: nō vestrum. Agnoscite dominū: agnoscite possessionē domini. Sed et vos: quia priuata vestra vultis possidere: ꝛ nō cōmunicare cū christo vnitati: Dominari enim vultis i terra: nō cum illo in celo regnare: possidetis domos vestras. Et aliquādo venimus ad illos dicentes: queramus verū: inueniamꝰ verū: et illi: Vos tenete qđ tenetis. Oues tuas habes: ones meas habeo: noli molestus esse ouibus meis: quia ꝛ ego non sum molestus ouibus tuis. Deo gratias: mee sunt oues: illius sunt oues: christus quid emit? imo nec mee sunt: nec tue: sed illiꝰ sūt qui illas emit: illius sunt qui illas signauit. Neq; qui plantat est aliquid: neq; qui rigat: sed qui incrementū dat deus. Quare habeo meas: habes tu tuas? Si ibi est christus: illo eant mee: quia nō sunt mee. Si ꝺ est christus huc eant tue: quia nō sunt tue: Pter possessiones osculent nobis caput ꝛ manus: ꝛ pergant filij alieni. Non est mea possessio inquit. Quid est hoc? Videamꝰ si nō est tua possessio: videamus si non illā tibi vendicas. Ego nomi christi laboro: tu nomi Donati. Nā si christū attēdas: vbiq; est christꝰ: Tu dicis: ecce hic est christꝰ; ego dico per totū est. Laudate pueri dominū: laudate nomē domini: Unde laudēt? Usq; quo laudāt? A solis ortu usq; ad occasum: laudate nomē domini. Ecce ecclesiam quaz ostendo: ecce quid emit christꝰ: ecce quid redemit: ecce p quo sanguinem dedit? Sed tu quid dicis? Et ego illi colligo. Qui mecū inquit: nō colligit: dispergit. Quidis vnitatem: possessiones tuas queris: ꝛ quare habēt nomē christi? Quid ad defensionē possessionis tue titulos christi posuisti? Nonne hoc faciunt nōnulli in domo sua? Ne domū ipsius inuadat aliqs potens: ponit ibi titulos potētis: titulos mendaces. Ipse vult esse possessor: et frontem domus sue de titulo alieno muniri: vt cū titulus lectus fuerit: conterritus q̄s potentia nomis abstineat se ab inuasione. Fecerunt illud: quādo maximianistas damnauerūt. Egerunt apud iudicē: ꝛ consiliū suum recitauerūt tanq̄ titulos ostendentes: vt episcopi viderētur. Tunc iudex interrogauit: Quis hic alter episcopus ē de parte Donati? Respondit: vnus. Nos non nouimus nisi Aureliū catholicū. Timentes illi leges: non responderūt nisi de vno episcopo. Illi autē vt audirētur a iudice: nomē christi imponebant: in possessione sua titulos illius imposuerūt. Bonus est dominus qui illis parcat: ꝛ vbi inuenerit titulos suos vendicet illud possessioni sue. Potens est misericordia ipsius: qui illis illud faciat: quoscūq; inuenerit nomen christi portare: ꝓgreget illos. Et videte fratres quādo potens aliquis inuenerit titulos suos: nōne iure rem sibi vendicat ꝛ dicit: non poneret titulos meos: nisi res mea esset? Titulos meos posuit: mea res ē. Ubi nomē meum inuenio: meū est. Nū quid titulos mutat? Titulꝰ qui erat: ipse est. Possessor mutatur: titulus non mutatur. Sic ꝛ illi qui baptismū habent christi: si veniunt ad vnitatem: nō mutamus titulos: aut delemus titulos: sed agnoscimus titulos regis nostri: titulos imperatoris nostri. Sed quid dicimꝰ? O domus misera: ille te possideat cuius titulos habes: christi titulos habes: noli esse Donati possessio. Multa diximus fratres: sed illud de memoria vestra nō recedat qđ hodie legitur. Ecce iterum dico ꝛ sepe dicendū est: per ipsuz diē: id est per sacramēta huius diei: cōstringo vos: vt non vobis exeant de cordibus: cō memorabunt ꝛ cōuertent ad dominū: vniuersi fines terre: ꝛ adorabunt in conspectu eiꝰ vniuerse patrie gentiū: Quoniā domini est regnum: ꝛ ipse dominabit gentium.

Contra tam apertã ꝛ manifeste demõstra-
tam passionem christi: nõ audiatis verba
calũniatoris. Quicquid contradicũt: ho-
mines dicunt: hoc aũt deus dicit.

Explicit Tractatus de pſ̃.XXI.

Incipit Tractatus de pſ̃.XXII.

In finem pſ̃ Dauid.

Ecclesia loquit Christo:

Dominus pascit me et nihil
mihi deerit: Dominus Jesus
christus pastor meꝰ est: ꝛ nihil mi-
hi deerit. Et in loco pascue ibi me col
locauit. In loco pascue incipiẽtis ad fi-
dem me perducẽs: ibi me nutriendũ collo-
cauit. Super aquam refectionis
educauit me: Sup aquaz baptismi quo
reficiũtur qui integritatẽ viresq; amiserãt:
educauit me. Animã meã conuertit.
Deduxit me i semitis iustitie: p
pter nomen suu. Deduxit me in angu-
stis itineribus: qua pauci ambulant iusti-
cie sue: non ꝓpter meritum meũ: sed ꝓpter
nomen suum. Nam ꝛ si † ambulẽ in
medio vmbre mortis: Nam ꝛ si am-
bulem in medio vite huiꝰ que vmbra mor-
tis est. Nõ timebo mala quoniã tu
mecũ es. Non timebo mala: quoniã tu
habitas in corde meo p fidem: ꝛ nũc mecũ
es vt post vmbrã mortis etiam ego sim te-
cum. Virga tua ꝛ baculus tuus:
ipa me cõsolata sunt. Disciplina tua
tanq; virga ad gregem ouũ: ꝛ tanq; bacu
lus ad grãdiores filios: ꝛ ab aiali vita ad
spiritualem crescentes: ipsa me non afflixe
runt magis q; consolata sunt: quia memor
es mei. Parasti in conspectu meo
mensam: aduersus eos qui tribulãt
me. Post virgam autem qua paruulus ꝛ
animalis i grege i pascuis eruiebar: post
illam virgã cum esse cepi sub baculo: para-
sti in conspectu meo mensam: vt non tam
lacte alar paruul: sed maiorẽ cibum sumã
firmatus aduersus eos qui tribulant me.
Impinguasti in oleo caput meũ:
Letificasti leticia spũali mẽtẽ meã. Et po
culũ meũ inebriãs q; pclarũ est. Et
poculum tuũ obliuionẽ pstans priorũ va-
narum delectationũ q; pclarum est. Et
misericordia tua sꝫsequet me: om-
nibus diebus vite mee. Et misericor-
dia tua sꝫsequet me: q; diu viuo i hac mor-
tali vita: nõ tua sꝫ mea. † Vt ihabitẽ
i domo domini in longitudine die
rũ. Subsequet me: nõ aũt hic tm̃: ꝫ etiã vt

Alia lra. ꝛ regit.

Alia lra. ꝛ ãbulauero.

Alia lra. ꝛ calix.

Alia lra. ꝛ habet Et.

inhabitem in domo domini ineternũ.

Explicit Tractatus de pſ̃.XXII.

Incipit Tractatus de pſ̃.XXIII.

Pſ̃ ipsi Dauid prima sabbati.

Psalmus ipsi Dauid de clarificati-
one ꝛ resurrectiõe dñi: q̃ matutino p-
ma sabbati facta ẽ: q̃ iã dies dominicꝰ dr̃.

Domini ẽ terra ꝛ plenitudo
eiꝰ orbis terrarũ: ꝛ vniuer-
si qui habitant i ea. Id est or-
bis terrarũ: et vniuersi qui habitant in ea:
cum clarificatus dominꝰ annũciatur in fi-
dem omniũ gentiũ: ꝛ vniuersus orbis ter-
rarũ fit ecclesia eius. Ipse sup maria
fundauit eam: Ipe firmissime stabiluit
eam sup omnes fluctus secli huius: vt ab
ea superent nec nocerent ei. Et sup flu-
mina ꝑparauit eam. Flumina in mare
fluunt: ꝛ cupidi homines labũtur in secu-
lum: etiam istos superat ecclesia: que deui
ctis p dei gratiã cupiditatibus secularib⁹
ad recipiendã imortalitatis claritatem pa-
rata est. Quis ascendet in monte
domini: Quis ascendet i altissimã iusti-
ciam domini: Aut quis stabit in loco
sancto eius. Aut quis pmanebit in eo q̃
ascendit super maria fundato: ꝛ super flu-
mina preparato loco: Innoces ma-
nibus ꝛ mũdo corde: Quis ergo illuc
ascendet et pmanebit ibi: nisi innocens in
operib⁹: ꝛ mũdus in cogitationib⁹: Qui
non accepit in vano aiam suam.
Qui non in rebus nõ pmanentibus depu
tauit aiam suam: sed eam immortalẽ sen-
tiens: eternitatẽ stabilem atq; incõmutabi
lem desiderauit. Et nõ iurauit ꝓximo
suo in dolo. Et ideo sine dolo: sicut sim-
plicia ꝛ ñ fallẽtia sũt eẽna: ita se pbuit ꝓxio
suo. Hic accipiet bñdictiõez a dño ꝛ
misericordiam a deo salutari suo.
Hec ẽ generatio q̃rẽtiũ dñm. Sic
em̃ nascũt q̃ querũt eũ. Querẽtiũ faciẽ
dei Jacob. Querẽtiũ faciẽ dei: q̃ poste-
riꝰ nato ꝓmatũ dedit. Tollite portas
ꝓncipes vras: Quicũq; ꝓncipatũ i ho
minib⁹ q̃ritis: auferte: ne ipediãt addit⁹ q̃s
vos statuistis cupiditat' ꝛ timoris. Et ele
uami porte eternales: Et eleuami ad-
ditꝰ ẽ ne vite renũciatõis seclo ꝛ quersiõis
ad deũ: Et introibit rex glie. Et introi-
bit rex in q̃ sine supbia gloriemur: q̃ supat'
portis mortalitatis: ꝛ patefactis sibi celesti
bus implebit qd̃ ait: Gaudete quoniã ego
vici mũdũ. Quis ẽ iste rex glorie: